

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 907/2013

z dnia 20 września 2013 r.

ustanawiające zasady odnoszące się do wniosków dotyczących określeń o charakterze rodzajowym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 określenia o charakterze rodzajowym tradycyjnie stosowane w celu podkreślenia szczególnych cech danego rodzaju żywności lub napojów mogących sugerować wpływ na zdrowie ludzkie mogą być zwolnione ze stosowania przepisów tego rozporządzenia w następstwie wniosku złożonego przez zainteresowane podmioty działające na rynku spożywczym.
- (2) Aby zapewnić rozpatrywanie wniosków dotyczących określeń o charakterze rodzajowym w przejrzysty sposób i w rozsądnym terminie, art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 stanowi, że Komisja przyjmuje i podaje do wiadomości publicznej zasady, zgodnie z którymi należy sporządzać tego rodzaju wnioski.
- (3) Zasady te powinny zapewnić sporządzanie wniosków w sposób pozwalający na zgromadzenie i przedstawienie wszelkich informacji niezbędnych do oceny wniosku. Ponadto zasady te nie powinny uniemożliwiać Komisji żądania informacji uzupełniających, w stosownych przypadkach i w zależności od charakteru określenia o charakterze rodzajowym oraz zakresu odstępstwa, o które wystąpiono.

- (4) Aby uniknąć wielokrotnego składania wniosków dotyczących tego samego określenia o charakterze rodzajowym, należy umożliwić stowarzyszeniom handlowym reprezentującym konkretne sektory przemysłu spożywczego składanie wniosków w imieniu swoich członków.
- (5) W celu zapewnienia między innymi wysokiego poziomu ochrony konsumentów stosowanie oświadczeń nie powinno być nieprawdziwe, niejednoznaczne lub wprowadzające w błąd. Ta sama zasada powinna mieć zastosowanie do określeń o charakterze rodzajowym mogących sugerować wpływ na zdrowie. Aby osiągnąć ten cel i przestrzegać zasady proporcjonalności, ustalając typową reakcję przeciętnego konsumenta w danym przypadku, organy krajowe będą musiały się opierać na własnej ocenie sytuacji, przy uwzględnieniu orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości.
- (6) Udokumentowany okres stosowania określeń o charakterze rodzajowym w danych państwach członkowskich powinien wynosić co najmniej 20 lat przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (7) Przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wnioski dotyczące stosowania określeń o charakterze rodzajowym w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 są składane i sporządzane zgodnie z zasadami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Składanie wniosków

1. Dozwolone jest złożenie wniosku o stosowanie określenia o charakterze rodzajowym w jednym lub kilku państwach członkowskich. Wniosek ten składa się do właściwego organu krajowego jednego państwa członkowskiego (dalej zwanego „państwem członkowskim przyjmującym wniosek”). Podmioty gospodarcze mogą wybrać państwo członkowskie, do którego złożą wniosek, spośród tych państw członkowskich, w których stosuje się dane określenie o charakterze rodzajowym.
2. Wniosek, zawierający wszystkie elementy wymienione w części B niniejszego załącznika, należy złożyć drogą elektroniczną. W razie potrzeby państwa członkowskie mogą zażądać kopii papierowej. Dla danych, o których mowa w pkt 1.5 i 2 części B niniejszego załącznika, sam wykaz źródeł nie jest wystarczający.
3. Po otrzymaniu wniosku właściwy organ krajowy państwa członkowskiego przyjmującego wniosek:
 - potwierdza na piśmie otrzymanie wniosku w ciągu 14 dni od daty jego otrzymania. Potwierdzenie zawiera datę otrzymania wniosku,
 - niezwłocznie powiadamia Komisję, przysyłając jej streszczenie wniosku,
 - w stosownych przypadkach przesyła pełny wniosek innym państwom członkowskim, w odniesieniu do których składany jest wniosek dotyczący stosowania określenia o charakterze rodzajowym (zwanym dalej „zainteresowanymi państwami członkowskimi”),
 - jeżeli zainteresowane państwo(-a) członkowskie uzna(-ją), że wniosek nie zawiera danych i informacji przewidzianych w części B załącznika, w ciągu czterech tygodni powiadamia(-ją) o tym państwo członkowskie przyjmujące wniosek.
4. Państwo członkowskie przyjmujące wniosek niezwłocznie sprawdza, biorąc pod uwagę informacje dostarczone przez zainteresowane państwa członkowskie, czy wniosek zawiera wszystkie wymagane informacje wymienione w części B niniejszego załącznika. W przypadku gdy wniosek nie zawiera wszystkich elementów wymaganych na mocy części B niniejszego załącznika, państwo członkowskie przyjmujące wniosek zwraca się do wnioskodawcy o niezbędne dodatkowe informacje i informuje go o terminie, w jakim ma on je dostarczyć.
5. Jeżeli wnioskodawca nie dostarczy dalszych informacji, o które zwróciło się państwo członkowskie przyjmujące wniosek, wniosek uznaje się za nieważny. W takim przypadku państwo członkowskie przyjmujące wniosek powiadamia wnioskodawcę, Komisję i wszystkie pozostałe zainteresowane państwa członkowskie, wskazując powody, dla których wniosek uznaje się za nieważny. Wnioskodawca ma możliwość ponownego przedłożenia tego samego wniosku z wyłączeniem państw członkowskich, w odniesieniu do których nie dostarczono wymaganych danych.
6. Państwo członkowskie przyjmujące wniosek niezwłocznie przesyła ważny wniosek Komisji i wszystkim państwom członkowskim oraz powiadamia o tym wnioskodawcę. W terminie 14 dni od otrzymania wniosku Komisja potwierdza na piśmie państwu członkowskiemu przyjmującemu wniosek otrzymanie ważnego wniosku.
7. Państwo członkowskie przyjmujące wniosek i zainteresowane państwa członkowskie wydają dla Komisji opinię w ciągu sześciu tygodni od daty przekazania ważnego wniosku. W opinii tej należy stwierdzić, czy określenie o charakterze rodzajowym spełnia warunki uzyskania zwolnienia na podstawie art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 i czy jest poparte elementami, o których mowa w pkt 1.3, 1.4, 1.5 części B i, w zależności od przypadku, pkt 2 części B niniejszego załącznika, oraz podać uzasadnienie. Opinię wydaje się w formie pisemnej. Pozostałe państwa członkowskie również mogą wydać opinię na wniosek Komisji w tym samym terminie i na tych samych warunkach.
8. Po otrzymaniu ważnego wniosku od państwa członkowskiego i opinii, o których mowa w pkt 7 niniejszej części załącznika, Komisja może, w rozsądnym terminie, wszcząć procedurę zatwierdzenia określenia o charakterze rodzajowym na podstawie art. 1 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006.

CZĘŚĆ B

Treść wniosku1. *Informacje obowiązkowe*

Wniosek obejmuje poniższe elementy:

1.1. Streszczenie wniosku, które zawiera:

- nazwę (imię i nazwisko) i adres wnioskodawcy,
- określenie o charakterze rodzajowym będące przedmiotem wniosku,
- krótki opis szczególnych cech kategorii żywności lub napojów, które obejmuje określenie o charakterze rodzajowym, oraz
- nazwy państw członkowskich, w odniesieniu do których wnioskodawca składa wniosek dotyczący określenia o charakterze rodzajowym.

1.2. Wnioskodawca

Nazwa (imię i nazwisko), adres i dane kontaktowe podmiotu działającego na rynku spożywczym składającego wniosek lub imię i nazwisko osoby upoważnionej do komunikowania się z Komisją w imieniu wnioskodawcy.

Wnioski o udzielenie zezwolenia na stosowanie określenia o charakterze rodzajowym mogą być również składane przez stowarzyszenia handlowe działające w imieniu swoich członków i obejmują w takim przypadku nazwę, adres i dane kontaktowe stowarzyszenia handlowego składającego wniosek lub imię i nazwisko osoby upoważnionej do komunikowania się z Komisją w imieniu stowarzyszenia handlowego. Wskazane byłoby podanie informacji o poparciu wniosków przez członków stowarzyszenia handlowego.

1.3. Określenie o charakterze rodzajowym będące przedmiotem wniosku

1. Określenie o charakterze rodzajowym w językach, w których jest tradycyjnie stosowane. W stosownych przypadkach opis określenia o charakterze rodzajowym podany w języku angielskim.

2. Nazwy państw członkowskich, w których stosuje się dane określenie o charakterze rodzajowym.

1.4. Kategoria żywności lub napojów objęta określeniem o charakterze rodzajowym

1. Wskazanie kategorii żywności lub napojów wprowadzanych do obrotu z zastosowaniem określenia o charakterze rodzajowym, w odniesieniu do której składany jest wniosek.

2. Szczegółowy opis podkreślający szczególne cechy kategorii żywności lub napojów wprowadzanych do obrotu z zastosowaniem określenia o charakterze rodzajowym, w odniesieniu do której składany jest wniosek, i elementy odróżniające je od innych produktów należących do tej samej kategorii żywności lub napojów.

1.5. Dane potwierdzające w odniesieniu do stosowania określenia o charakterze rodzajowym

Dowody w postaci stosownych pozycji bibliograficznych lub inne możliwe do zweryfikowania dowody w celu wykazania, że kategoria żywności lub napojów z określeniem o charakterze rodzajowym jest obecna na rynku w danych państwach członkowskich od co najmniej 20 lat przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. *Dodatkowe informacje, które muszą być dostarczone, jeżeli zwrócić się o nie państwa członkowskie: dane potwierdzające w odniesieniu do zrozumienia i postrzegania przez konsumentów*

Państwa członkowskie otrzymujące wniosek i zainteresowane państwa członkowskie mogą przed złożeniem wniosku do Komisji zwrócić się do wnioskodawcy o dodatkowe dane odnoszące się do poniższych rodzajów informacji, jeżeli uznają to za konieczne do oceny wniosku:

— Stosowne dowody lub informacje dotyczące zrozumienia i postrzegania przez konsumentów skutków, które określenie o charakterze rodzajowym może sugerować. Dane takie obejmują nazwy państw członkowskich, w których stosuje się dane określenie o charakterze rodzajowym.

— Stosowne dowody lub informacje wykazujące, że konsument wiąże określenie o charakterze rodzajowym z konkretną kategorią żywności lub napojów, o której mowa w pkt 1.4 niniejszej części załącznika.

3. *Wszelkie dodatkowe informacje (nieobowiązkowo)*
